

Fokusgruppe C

M: Moderator

A: Casper

B: Carsten

Fokusgruppen startes med en indledning af moderator

00:00

M: Men, som sagt, det handler om de udfordringer som dagpengemodtagere de møder i samfundet, Det er egentlig meningen at I rigtig gerne bare skal snakke om jeres meninger, holdninger og oplevelser. Og I må også gerne diskutere dem, for I har sikkert også forskellige oplevelser. Så vil jeg prøve at sige så lidt som muligt, men selvfølgelig prøve at styre os igennem de emner jeg har tænkt. Vi starter lige med en præsentation af jer hver især.

Så hvis du lige vil starte med dit navn din alder og din faggruppe.

A: Carsten, 56 år, jeg har været ledig siden december.

M:Ja

A: Jeg var ansat i en butik, der gik konkurs sidste år i september, så jeg havde sådan tre måneders fritstilling, hvor jeg søgt nogle jobs, men ellers så tror jeg nok jeg gik og vænnede mig til tanke om lige pludselig at stå uden jobs, for jeg har været i fast arbejde siden 1975.

M:Ja

01:14

A: Og har aldrig sådan set gået ledig andet end en lille månedstid, men jeg har så snart været ledig i et halvt år, men jeg kan jo sagtens leve med det, det er jo lidt underligt, at man pludselig lige laller rundt her. Ja – ja i hvert fald de møder jeg har været til i jobcenteret eller i HK, det - selvfølgelig er der noget hjælp at få, men

jeg havde nok forventet at der var noget mere at man gjorde lidt mere, det synes jeg ligesom jeg har kunnet finde ud af at man er sgu sin egen lykkes smed.

M:Ja

A: Og det vil jeg ikke sige kommer bag på mig men alligevel. Man skal virkelig..

M: Det er hårdere end man tror.

02:00

A: Ja og nej hårdere, man skal virkelig tage sig sammen til, hvad fanden man nu vil lave, hvis man altså hvad kursus man vil deltage i osv. Det eneste kursus, jeg har deltaget i var sådan et AOF på fire uger, eller fire dage og det var simpelthen bare om ens cv og ens jobsøgning, men det var også fantastisk, vil jeg sige.

M: Har du en uddannelse

A: Ja – jeg er oprindelig uddannet typograf, men jeg har ikke rigtig arbejdet som typograf siden år 2000.

M: Nej

A: Ellers har jeg arbejdet i butik de sidste 12 år. To forskellige steder.

M: Godt. Hvad med.. Har du familie?

A: Ja jeg har kone og en voksen datter, der læser sociologi.

M: Nå det var sjovt.

A: Skal til København og læse de sidste to år. Har lige taget sin bachelor her i år.

M: Ja

A: Så nu skal hun til Hvidovre

M: Okay. Ja og hvad med dig?

03:01

B:Jamen jeg hedder Casper og er 59 år.

M: Ja.

A: Og de sidste seks år har jeg været taxachauffør, og før den tid har jeg haft forskellige jobs, det f.eks. har jeg været 10 år ved kommunen som hjemmevejleder.

M: ja

A: Jeg sådan, jeg er som jeg sagde 59 år, og jeg er gået arbejdsløs siden efteråret.

M: Ja

A: så altså, det jeg sådan set har gang i lige nu det er om jeg skal gå på efterløn, eller hvad jeg skal. Det er sådan set det det drejer sig om for mig, fordi jeg ikke har tænkt mig at tage en ny uddannelse eller gå i gang med et eller andet. Så hvis jeg ikke kan blive taxachauffør, så er det temmelig sikkert efterløn.

M: hvordan med familie liv?

A: Jeg er gift

M: du gift

A: ingen børn.

M: nej.

04.29

M: Ja, det var fint. Det var sådan lidt jeres baggrund for at være ledig. Hvis vi starter med de oplevelser af de udfordringerne der er i at gå ledig. Hvad er det så der fylder mest for jer, i jeres hverdag ved at være ledig?

B: det er nok det med at man selv skal være kreativ, finde på noget, det er nok det der fylder mest i mit hoved. For jeg har sku altid været så heldig, det der med at man gik fra det ene job til det andet. Altså da jeg røg ud som typograf, jamen ugen efter var jeg i gang med at sælge musik og film. Der var jeg i lidt over 10 år det ene sted og det andet sted lidt over halvandet år, det var også efter kort tid jeg fik det. Så jeg har altid været skide heldig sådan set, hvad det angår. Da jeg ikke var typograf mere, det job havde jeg det virkelig godt med og havde nogle fantastiske kollegaer, men det andet der det var virkelig noget jeg brænder for. Men nu synes jeg ligesom, hvad fanden skal jeg nu lave.

M: ja.

05.37

B: Fordi, der er nogle gange de stiller det her op, find dit ønskejob, jamen dem har jeg haft. Så et eller andet sted ville jeg være pisse ligeglad med om jeg skulle gå med skovl og fejeblad eller kost og fejeblad altså og så lave det. For jeg kunne også virkelig godt tænke mig et job, hvor man er ude og lave noget, altså som for eksempel som postbud. Det er lidt svært at komme ind til det ene og det andet af den slags der. Og igen som du siger 59 år, så ville jeg ikke betænke mig et øjeblik så droppede jeg simpelthen alt, fordi lad nu forhelvede de alle andre unge mennesker komme til, hvis det skal være sådan og det der med en uddannelse det synes jeg et eller andet sted er larmende latterligt, at man i den alder jeg har også har skal til at tage en uddannelse. Altså det siger mig ikke rigtig noget, og også igen hvad tager en uddannelse 5, 4 år og hvad fanden skal jeg så bruge den til.

M: Øm(nej).

06.38

B: For så begynder man virkelig at nærme sig der hvor man kan se at det så er målstregen man er ved.

M: Og hvad hos dig, hvad er det der fylder hos dig ved at være ledig?

A: jamen, altså jeg har det ikke ligesom kollegaen ved siden af, med at jeg vil have et job for en hver pris, jeg skal ikke ud med en skovl eller et eller andet bare for at få et job. Og jeg vil sige det der fylder mest for mig det er det kosten rundt som jeg bliver af ...

M: jobcenteret.

A: af jobcenteret.

B: Det man får at vide af her har man fået at vide 3 gange.

A: det har jeg jo fået at vide en gang. Og det er det samme jeg får at vide en gang mere.

B: fuldstændig.

07.19

A: Altså det kan jeg ikke bruge til ret meget og den branche jeg er i og vil være i, detailbranchen. Det foregår på personlige kontakter kan man sige, ellers så får man ikke nogle job der indenfor. De jobmuligheder jeg har når jeg går ind på søgesiden det er i Odense og i Hjørring og alle mulige mærkelige steder og så er det halvdags job og NT kørsel, og sådan noget som jeg slet ikke har lyst til. Så det der optager mig, det er når jeg får et brev hernede fra og jeg så skal herved igen og presses til et eller andet.

M: Så det er det praktiske ordninger som i skal leve op til, krav og kriterier osv., det er det der fylder.

A: Det er det fylder for mig, ellers så tænker jeg ikke over det.

M: Nej.

B: Men det er det igen, nu har du den alder 59 år. Er du ikke sådan lidt alligevel tilbagelæggende og afslappet med at du bare kan sige når jamen for fanden..

A: Jamen i og med at jeg har den mulighed at jeg kan sige så skider jeg på det hele, det giver selvfølgelig en hvis..

M: hvis ro.

A: hvad?

M: den giver lidt ro.

A: den giver en ro et eller andet sted, det gør den. Stor ro endda.

08.36

B: Når min dagpengeperiode løber ud her engang i november næste år, så står jeg og mangler lige 7 måneder hvor jeg så fylder 58. Og ikke fordi jeg regner med at det er noget der giver, men så har man jo det der mulighed for at komme ud, hvor kommunen skal sørge for et seniorjob.

M: Ja.

B: ikke også. Og det er så den jeg løber lidt efter i øjeblikket. Hvis det er der ikke dukker noget op.

M: ja.

B: Men altså af de godt og vel 70 ansøgninger jeg har skrevet indtil videre, der har jeg været kaldt ud til samtale en gang.

M: ja.

B: Det er jo også fantastisk. Men det siger ligesom noget om at man kan skrive rigtig mange ansøgninger. For jeg har da også hørt om folk der har skrevet 300 ansøgninger og så har de aldrig været kaldt ud til en samtale, ikke.

09.37

M: Så den her uvished om hvad fremtiden den bringer...

B: ja den er ikke sjov.

M: Den er ikke rar, hvordan oplever du den?

B: Jamen altså når man hører pressen med politikerne der mener, ham kuglestøderen der han skulle da smides a helvede til, for han jokker rundt på folk, synes jeg. Altså der er da ikke nogen der bare sidder med hænderne i skødet, og siger jeg får aldrig noget, altså man gør sku da det man skal for at søge de relative jobs som der er. Og jeg skal sku da ikke flytte hverken til Hjørring eller Esbjerg eller et eller andet for at få et job som skraldemand eller hvad ved jeg. Eller hvad man kan få. Han har jo heller aldrig haft et rigtigt job, sådan en som ham.

10.26

M: Er der noget der sådan kan stresse jer ved at være ledig?

B: Det synes jeg ikke.

M: nej.

A: Heller ikke mig.

M: Nej. Det er der sku ikke.

B: Altså, det man kan tænke over nogle gange når man går. Jeg har en hund, som vi lufter engang imellem. Man tænker hold nu kæft alle de mennesker hvor de har travlt.

A: Altså nu er jeg gift med en udlænding og jeg ved ikke om det kan stresse mig, men det kan godt irritere mig lidt engang i mellem, at man kan jo ikke bare rejse som man har lyst, for eksempel. Du er bundet på hænder og fødder på en eller anden måde i det øjeblik du skal forsørges af offentlige, var jeg lige ved at sige, eller i det øjeblik fagforeningen betaler. Så du er bunden på hænder og fødder, det kan godt give nogle frustrationer inde i hovedet, ikke.

11.08

M. ja. Ja.

A: Jeg kan ikke bare rejse som jeg har lyst.

M: nej.

B: Du er bundet her hele tiden, og skal besøge.

A: Jeg har familie helt oppe omkring Rusland og dem vil jeg da gerne besøge engang imellem og det kan jeg ikke bare.

M: Nej, der er nogle andre kriterier og leve op til nu end der er, når man er i arbejde.

A: Ja, du er bunden på hænder og fødder af de der love og paragraffer der ligesom forfølger dig i det øjeblik du er afhængig af de penge der.

M: ja, ja. Og hvordan synes du at du oplever det?

11.44

M: det er i frustrationer eller?

A: det er et irritationsmoment.

M: ja. Hvad med sådan noget med at i nu er afskilt, i har ikke kollegaer længere, i er afskilt fra det fællesskab der normalt er.

B: Jeg tænker på den gang jeg var på kursus, de 19 mennesker der var på det kursus der, altså efter en halv dag der var vi jo fandme ligesom, ja enten arbejdsplads eller nogen der gik i skole eller et eller andet, vi svingede bare utrolig godt sammen mange af os. Og der kunne man godt mærke at når man nåede til fredagen hvor det var slut, at der synes man da godt nok at hold da kæft, jeg keder mig da. Og det, jeg har altid været glad for at arbejde sammen med andre mennesker ikke også, så det er da et stort savn.

M: ja, så man mangler fællesskabet.

B: Så er det ikke altid nok altid lige at have konen.

M: nej.

12.36

A: Altså jeg har et stort socialt netværk og der er mange andre ledige taxachauffører og vi mødes stadigvæk.

M: ja.

A: os der er arbejdsløse.

M: ja.

A: og jeg ved så også at nogle af dem der har et arbejde de kommer også i klubben, var jeg ved at sige.

M: ja. Så i formår ligesom at holde netværket ved lige.

A: vi holder netværket ved lige, nogle af os i hvert fald på en eller anden måde, ikke.

M: ja.

A: så jeg mangler ikke det der sociale arbejdsliv på den måde.

M: nej.

A: det gør jeg ikke. Så har jeg et stort socialt netværk sådan rent personligt med venner også, så det er ikke noget problem for mig.

M: nej. Hvordan har du oplevet det med at holde netværket ved lige, har det været lige så nemt som da du var i arbejde?

B: nej, men altså jeg taler sådan set kun en gang om ugen med ham der var bestyrer i den butik der gik på røven ikke også. For han er jo også arbejdsledig lige i øjeblikket og så et halv års tid ældre end mig. Men nej, ellers så har jeg ikke sådan, jeg har ikke så kæmpe stort et netværk, så det gør noget. Vi mødes en gang om året med dem jeg har været i trykkeri med, en 3 stykker og det er jo altid rigtig hyggeligt. Men ellers er mit netværk ret lille vil jeg sige. Men det er også lidt min egen skyld.

14:00

M: Hvad med forandringen fra at gå og være i arbejde til at gå derhjemme og være ledig. Hvordan har I oplevet den

B: Jeg har oplevet den meget positiv.

M; Det har været okay og få noget mere tid.

B: Jamen altså de arbejdsliv jeg har haft gennem mit liv, har været for at tjene penge.

M: Ja.

B: Det er jo derfor, og når man så lige pludselig smager, er jeg lige ved at sige friheden ikke også, så det har kun været positivt for mig. Jeg har ikke noget negativt at sige.

M: Du egner dig fint...

B: Jeg egner mig fint...

M: Til at holde dine egne rutiner

B: Yes, og til at gå ledig og ikke at skulle gå på arbejde, det egner jeg mig fint til. Men temmelig sikkert også, fordi jeg har det store netværk, jeg har.

M: Ja

A:... Derfor kunne det også lige være fedt nok lige at ...

15:00

B: Så det er økonomi, det hele handler om

A: Ja

M: Hvordan med dig, hvordan synes du det er at gå derhjemme.

A: Jeg kan også sagtens leve sådan resten af mine dage, det er helt sikkert.

M: Du kan godt få tiden til at gå?

A: Jamen også fordi hvad fanden, der er jo ikke nogen der siger vi bliver firs eller halvfems alle sammen, så min fatter han døde da han var 69, så hvis det skulle ske for en selv, så kan man ligge der og tænke: " så har man gjort det". Så derfor har jeg da også nydt den tid, jeg har, kunne tilbringe med alle de aktiviteter jeg har givet mig til derhjemme.

M: Hvad får du tiden til at gå med?

A: Jamen jeg har en stor have blandt andet og jeg er rimelig musiknørdet ikke også, så nå jeg ikke søger jobs, vil jeg gerne læse som tiden går med. Så har jeg en racercykel, som jeg kører området tyndt med. Så på den måde, det nyder jeg helt vildt meget.

M: Vi har snakket lidt om det, men sådan med fremtidsforestillinger, hvad gør I jer af fremtidsforestillinger?

B: Jeg ser frem til, jeg skal pensioneres.

M: Ja

A: Ja, det vil også godt nok sige, at den dag der bliver trykket på knappen og sige det var sgu det.

M: Ja.

A: Det har jeg det også fint med helt sikkert. Men jeg vil da godt have noget at rive i, jeg kommer jo ikke udenom at man skal have et eller andet at lave. Men jeg vil heller ikke sige at jeg er total ligeglad med hvad jeg skal lave. Der skal jo lige være et eller andet lige der. Og igen det der med at folk bliver ved at arbejde indtil de næsten stretter, det har jeg altid syntes var total tåbeligt. Jeg har en svoger der 67, han løber stadigvæk rundt og sælger shampoo til frisører i Københavns område. Det fatter jeg simpelthen ikke at han gider.

B: Nej lad de unge få dem.

M: Ja

A: Ja ikke

M: Ja – jo fint

A: Men han er sikkert også god til det. Han har også tre unge der skal forsørges stadig på en eller anden måde, så det er nok også derfor. Det gad jeg satme godt nok ikke. Det må jeg nok sige.

17:14

M: Sådant samfundet generelle syn på ledige, hvordan oplever I det?

A: Jamen jeg synes nogen gange så synes jeg satme at de jagter folk rundt i manegen der ikke også. Sådant som du selv sagde derinde det der med opgangs- og nedgang så må sgu justere det efter, hvad der er at lave. Der er, ja hvad fanden er der i Spanien, der over 50 % unge der ledige og i Grækenland er der 60 % og her hjemme er der 14 % af unge mennesker der er ledige. Altså vi skal selvfølgelig have et job, der skal være en spændvidde i dem der er ansat, men alligevel så synes jeg at det er meget mere vigtigt at de fik noget erfaring og gang i et eller andet, ikke.

18:00

M: Hvad tænker du om...

B: Jeg synes at samfundet går helt den forkerte vej, når der er nedgangstider som der er nu, for i stedet for at give folk noget længere tid på understøttelse, så går man den anden vej og tager noget fra dem, så rent politisk, så er jeg slet ikke på linje med de politikere der har siddet og bestemt det der.

M: Nej. Hvis så vi sådan tænker mere lavpraktisk og komme her på jobcentret og fortælle til familiefesten at I er ledige eller jobsøgende eller hvad I nu siger. Hvordan oplever I nu det?

B: Det oplever jeg ikke sådan rent personligt særlig negativt, andet end når jeg kommer ind til min gamle mor og siger det til hende, så kan hun have problemer med at sige det til resten af familien det.

M: Okay

B: Men så er jeg også snart 60 men hun er så også 80, så hun er af en lidt anden generation. Så det er det eneste jeg oplever.

M: Ja. Men hvad med dig

A: Jamen jeg synes sgu ikke jeg har noget problem med det, jeg bliver sommetider spurgt til, om jeg har været heldig eller har noget i kikkerten eller så videre. Det er sgu lige som det.

M: Ja

B: Jeg synes det eneste negative man mærker er fra dem, der er i arbejde og som er måske lidt misundelige over man bare går dagen lang. Det er det eneste negative jeg synes man mærker.

M: Altså nogen der er misundelige på din tid.

B: Jah frygter selv at skulle arbejde – er tvungen til at arbejde, kald det hvad du vil. Det kan man godt være udsat for...

A: De har jo fordel af at de kan jo bare rejse, eller hvad fanden de nu vil, hvor vi andre...

B: Ja – ja

A: Hvor vi andre hænger i den strop..

B: Ja, vi kan ikke så meget som dem, men det er så en af priserne der og være i systemet.

A: Men jeg jo heller ikke se at det er et problem at man, hvad skal man sige, en enkel gang eller to eller hvor meget man er uheldig nu at komme til at gå ledig, for alt det der fis med at man ikke skal forsørges af det offentlige, hold nu kæft jeg har kraftedme betalt min skat og mit fagforeningsgebyr. Hvis ikke de skulle stille op, hvem fanden skulle så. Der synes jeg, der er for mange i det danske samfund, men især i Folketinget, der har lidt travlt med at ville introducere den der amerikanske måde, bare at gøre det ligesom de gør det derovre. Og som for eksempel også Aalborg Kommune, vil hele tiden, hvad skal man sige, det er

nogen af dem der går forrest i at presse folk til at tage hvad som helst for bare at komme i arbejde. At hvis man presser folk længe nok også på længden af dagpengeperioden, så tror man folk hopper i til sidst og tager det ene eller det andet. Det er jo vigtigt at få folk ud at få et arbejde, det er slet ikke det, jeg synes også man skal passe på med ikke at presse for meget. Det er ikke godt?

21:04

M: Nej. Har du oplevet det pres?

A: Nej, det har jeg så ikke, ikke endnu. Jeg ved ikke, hvad der sker med den der aktiveringsperiode jeg står foran.

M: Nej

A: Men det er jo fandme igen fordi når man så sidder og skal tænke sig om: "Hvad kan du så tænke dig, det aner jeg ikke" "Hvad har I?" Jeg er sgu ikke bange for at lave noget, det er slet ikke det. Ja jeg er egentlig tom for ideer.

M: Er der noget du syntes kunne virke motiverende for dig?

A: Nej, det kan jeg sgu ikke lige komme i tanke om her. Altså det var meget motiverende at være ude til den jobsamtale, det var det. Det var sjovt og spændende, men nej det synes jeg sgu ikke

M: Hvis nu at vi skal sætte det lidt på spidsen, hvad er så det bedste og det værste ved at være ledig? – Det bedste det har vi næsten været lidt inde på.

22:10

A: Ja det er da friheden.

B: Ja det er da, at man slipper for, at der er nogen, der bestemmer over en. Hvornår man skal dit og dat, hvornår man skal stå op, hvornår man skal hjem igen. Det må det bedst ved det

M: Ja. Hvis så vi skal se på de negative sider

A: At man tvungen til at bladere alt det her lort igennem for at være heldig en gang imellem at kunne finde noget man kan søge på

B: Det negative for mig, er når man skal sidde og skrive, som du var inde på før, jeg ved ikke hvor mange hundred ansøgninger velvidende at man temmelig sikkert ikke får noget svar og man får ikke noget arbejde

ud af det. Jeg har ikke dårlig samvittighed over at være arbejdsløs, fordi det er anden gang i mit liv og nu har jeg gået i et halvt år og sidst jeg var det, da gik jeg ikke en gang i et år og ellers så har jeg betalt til min fagforening hele livet ikke også, og har arbejdet.

A: Jeg skylder ikke nogen?

B: Jeg synes ikke jeg skylder nogen overhovedet, tværtimod skylder de mig noget.

A: Jep

23:21

M: Føler du, du får den respekt synes du fortjener?

B: Ikke her i jobcenteret, det gør jeg i fagforeningen.

M: Ja

B: I fagforeningen, de sidder – de har jo en anden kasket på i fagforeningen end de har her nede. Jeg ved godt, hvad deres job går ud på – hvad kasket de har på.

M: Ja

B: Så altså det er et behagelig sted at være, der hvor man får mest opbakning og det er i fagforeningen.

A: Det her er sådan schy- schy. Det er ikke meget.

B: Jeg føler lidt, at det er, hvis jeg skal være grov, at vi er med til mange gange at holde nogle medarbejdere i gang hernede.

A: Jeg vil sgu også gerne løbe rundt hernede med en stak papirer og se vigtig ud, hvis det skulle være.

24:08

M: Ja man må godt sætte det lidt på spidsen.

A: Ja, det giver jeg sgu ikke meget.

M: Nej

B: Jeg synes til gengæld, at de fleste af de medarbejdere jeg har mødt her nede er ganske flinke

M: Ja

A: Ja

B: Der er ikke noget der.

M: Nej – nej

A: Henny, hun var da inde for et stykke tid siden at tale med mig. Hun var da vældig sød og imødekommende og havde da også nogle ting jeg måske kunne ændre lidt i. I mit cv og jobsøgning og det er da også fint nok, jeg er meget åben for kritik der. For igen, det satme begrænset for hvor mange ansøgninger jeg har skrevet siden.

B: Jo, det er tydeligt, at når man kommer hernede, de har også deres dagsorden de medarbejdere hernede.

M: Ja

B: De har jo nogen ting de skal have i orden, ellers for de ballade med dem højere oppe fra, ikke. For eksempel, når du kommer ind, så skal du sige, at nu har du søgt der og der. Jeg skal ind og fylde hende en eller anden løgn på ærmet om at jeg har søgt der og der, selv om jeg kun har spurgt mundtlig i det netværk jeg har, og som jeg ved er meget, meget bedre end hvis jeg sender en ansøgning. Alligevel skal jeg sidde og komme med en løgnehistorie om at jeg har søgt det og det og komme med nogle navne. Det er jo latterligt.

M: Ja – Det skaber nogle frustrationer!

25:33

B: Nej det gør det ikke, jeg kan sagtens leve med, at det gør jeg bare. Det er heller ikke sådan, at jeg tænker, når jeg kommer hjem: ” Nej, nu har du siddet og løjet derhenne”. Nej det hører med til spillet det der. ja

M: Hvordan når I har familie begge to, hvordan har I oplevet at de har ændret sig eller der har været nogen ændringer i familielivet i forhold til at I er ledige?

A: Nej

B: Min kone hun er kun glad for hun ser noget mere til mig.

M: Ja men så er det jo fint.

A: Men hun var godt nok overrasket den dag jeg kom hjem og sagde nu var det gået på røven og nu har jeg ikke noget arbejde mere.

M: Gav det noget uvished i familien eller?

A: Nej det synes jeg ikke, men skal jo vænne sig til en hel ny situation, som man jo ikke havde været i før.

M: Så rutinerne med familielivet de fungerer lige som de altid har gjort?

A: Ja det synes jeg.

B: Jeg er bedre hjemme ved mig

M: Du kan tag opvasken noget mere?

B: Præcis. Jeg kan hjælpe med opvasken, det er da klart hun er glad for det.

M: Det kan jeg da godt forstå.

A: Jeg er mere kreativ med, hvad man skal have at spise.

M: Ja ja, men man skal heller ikke se sort på det hele.

B: Nej, hvis konen hun kan udnytte noget af den arbejdskraft man brugte ude i samfundet før, det er klart, det kan kun være til hendes fordel.

27:06

M: Helt sikkert. Jamen, handler det om at holde optimismen i gang?

A: Ja altså min optimisme, jeg synes sgu jeg er meget positiv på mange områder. Det du sagde, Casper, om det netværk, det tror jeg et eller andet sted, at det er måden man får et job på. Der kan det godt en gang imellem knibe med at være mega optimist. For helvede, mit netværk er sgu ikke ret stort, og det med at skulle rundt og banke på og sige: "Kan I ikke lige bruge mig i fire måneder?", der er jeg sgu ikke lige nået til.

M: Nej

A: Vil jeg sige.

B: Nej, jeg tror faktisk det er den eneste måde du får et job på.

A: Det er da, selvfølgelig er det det.

B: Altså jeg kan huske at da jeg var helt ung og bare skulle have et job, så stillede man sig ud til Aalborg Værft, eller hvor det nu var hende og så spurgte man dem om morgenen, om de havde brug for nogen. Hvis de sagde nej, så gjorde man det dagen efter igen, og det blev man ved med indtil de sagde de havde brug

for en. Så fik man sgu et job. Det er lidt anderledes i dag, men jeg tror stadigvæk i særdeleshed i nedgangstider som nu, hvor vi har den krise, vi har, da er det den metode, der virker.

M: Ja

A: Ja

28:16

B: De sociale netværk der virker...

A: I forhold til at sidde og skrive alle de ansøgninger jeg sender. Jeg får da svar tilbage for de fleste af dem, men det er...

B: Det samme negative svar.

A: Ja.

M: Hvad når du får sådan et negativt svar, hvad tænker du så?

A: Så siger jeg: "Jamen det har jeg også regnet med" Derfor blev jeg også så overrasket, da jeg blev ringet op af pedellen ude fra Storvorde, som sagde: " Gider du ikke lige komme herud gider du ikke lige at komme herud..."

M: Du sætter ikke engang forventninger op efter det!

A: Nej helt ærlig, med 131 ansøgninger til en rengøringshjælp, der blev udtaget tre til samtale, så synes jeg det var meget fedt at de ringede til mig på 56.

M: Ja

A: Jeg har ingen større erfaring i rengøring, så der må være et eller andet i den ansøgning alligevel.

M: Så der syntes du, at du fik lidt anerkendelse alligevel

A: Det var fantastisk

M: Det var en god oplevelse

A: Ja

M: Jamen jeg tror ikke jeg har så meget mere, men det var rigtig rart at I ville hjælpe mig med at blive færdige.

A + B: Det var da så lidt.

B: Så du kan komme videre

Fokusgruppen afsluttes